

lysninger, som man har indhentet i de forskellige Ministerier om, hvilke Udgifter der endnu kunde komme paa, idet man har undersøgt de Love, som kan foraarsage Udgifter. Tallene i deres Helhed tror jeg derfor, jeg kan indestaa for, men naturligvis ikke paa en Million eller saa. For at der ingen Misforstaaelser skal være, gør jeg opmærksom paa, at de Tal, jeg nævner, ogsaa omfatter Tillægstiden, det skal altsaa være dem, som kommer til at foreligge ved Statsregnskabet's Afslutning.

Særpræget for det Finansaar, vi befinder os i, er dette, at Indtægterne har vist en meget stor Opgang, de er gaaet rigeligere ind, end man paa Forhaand kunde antage; dernæst, at der har været en Indskrænkning af Udgifterne, en Indskrænkning, som særlig viser sig paa Forsvarsministeriets og Indenrigsministeriets Omraader; og endelig, at Statsvirksomhederne ganske har svigtet, hvad jeg skal komme tilbage til, naar jeg nu har nævnt Tallene.

Indtægten paa §§ 1—7, Driftsparagrafferne, har været 584,6 Mill. Kr. Deraf har Indtægts- og Formueskatten givet 94 Mill. Kr. og den overordentlige Indkomst- og Formueskat 229 Mill. Kr., altsaa tilsammen i direkte Skatter 323 Mill. Kr. Heroverfor vil jeg gerne nævne, at Forbrugsafgifterne, d. v. s. Told- og andre Forbrugsafgifter, i alt vil give 173 Mill. Kr. Man ser, i hvilken Grad Indtægten af de direkte Skatter overrager de indirekte. Toldafgiften vil i alt indbringe 70 Mill. Kr., altsaa et ret forsvindende Beløb overfor de 323 Mill. Kr. i direkte Skatter. I de 11 Maaneder af Finansaaret, som er gaaet, har Spiritusafgiften givet 33 Mill. Kr., Vinafgiften 3,6 Mill. Kr., Ølafgiften 19,9 Mill. Kr. og Tobaksafgifterne 23,3 Mill. Kr., tilsammen 79,8 Mill. Kr. Med den 12te Maaned vil man vel komme op paa ca. 87 Mill. Kr. af disse Forbrugsafgifter, som nærmest maa kaldes Luksusafgifter. Spiritusafgifterne har tilsammen givet 56,5 Mill. Kr. i de 11 Maaneder, og jeg maa sige som Finansminister, at jeg vilde anse det for ret ødelæggende for dansk Finansvæsen, om vi kom til et Forbud mod spirituøse Drikke. Personlig er jeg en Modstander af et saadant Forbud; jo længere jeg lever, des mere fanatisk Tilhænger bliver jeg af Friheden, og jeg vil altid, saa længe jeg overhovedet har en Stemme, hæve den mod et saadant Forbud. Og som Finansminister vil jeg tilføje, at man ikke nemt vil finde nogen Finansminister, som har Lyst til at undvære disse 60 Mill. Kr.s Indtægt, som nemt kan blive til 70 Mill. Kr.

Jeg bør bemærke, at Stempelafgiften er

blevet noget mindre, end man kunde vente, paa Grund af, at Børsskatten har svigtet; paa Tillægsbevillingsloven har man da ogsaa maattet nedsætte Beløbet paa Grund af, at Børsskatten ikke giver det, man haabede efter tidligere Aar, hvilket ligger dels i, at Spekulationen paa Københavns Børs er blevet ringere — hvad man kan glæde sig over, undtagen fra et fiskalt Standpunkt —, dels i, at Skatten er noget højere, end den burde være under normale, ordnede Forhold.

Mod dette lyse Billede af Indtægterne, som jeg her har oprullet, maa jeg nævne det, som jeg før sagde, at Statsvirksomhederne paa højt uheldig Maade har svigtet. Statsbanerne vil efter de Opgørelser, jeg har — der kan om disse Tal nok være nogen Tvivl, men de er snarere for lave end for høje —, i indeværende Finansaar give et Underskud af 24 Mill. Kr., Postvæsenet et Underskud af 10 Mill. Kr. og Telegrafvæsenet et Underskud af 1 Mill. Kr., tilsammen 35 Mill. Kr.s Underskud paa Statsvirksomhederne. Overfor dette staaer ganske sikkert en stor Forøgelse af Anlægskapitalen, nemlig en Forøgelse for Statsbanernes Vedkommende med 31 Mill. Kr., for Postvæsenet med 2 Mill. Kr. og for Telegrafvæsenet med 7,5 Mill. Kr., i alt 40,5 Mill. Kr., altsaa mere, end Underskuddet andrager. Men paa den anden Side er det efter min Mening, og det samme mener min Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, ganske nødvendigt, at vi nu kommer til Balance for Statsvirksomhedernes Budget. Det er umuligt at holde det gaaende saaledes, at Statsvirksomhederne giver Underskud. Lovforslag om Forøgelse af Taksterne for Post og Statsbaner vil fremkomme inden kort Tid, og jeg vil meget anmode det høje Folketing og Rigsdagen om saa vidt muligt hurtigt at behandle disse Lovforslag. Hver Dag, der gaar, medfører et Tab for Staten, som dog neppe nogen kan finde rimeligt.

Endnu maa jeg sige om Indtægtssiden, at paa § 3, Renter og Udbytte, er der opført en Kursgevinst af 25 Mill. Kr. Det er Kursgevinst paa den vestindiske Overdragelsessum, der efter vort Regnskab maa opføres paa § 3. Saaledes skete det i Fjor. Paa Statsregnskabet for 1918—19 er der opført en Kursvinding af noget over 11 Mill. Kr. I Aar vil det blive vel en 25 Mill. Kr. Halvdelen af Overdragelsessummen er allerede indgaaet i Statskassen fra de fremmede Banker, hvori den var anbragt, og indbragte 52 Mill. Kr. Man vil maaske erindre, at Overdragelsessummen i sin Tid blev opgjort til i alt 87 Mill. Kr. Nu har den ene Halvdel indbragt 52 Mill. Kr., og om den anden